

Куток мовы

Аб некоторых словах і хормах нашае мовы

(Працяг з папярэдніх нумароў)

Да правалісу.

Треба пісаць **перш-наперш**, зн., не адлучаючы «на» ад другога «перш», бо «наперш» — гэта тое самае, што «найперш», зн., найвышшая ступень ад даўнейшага «первы» (вышчай ступені). Даўней побач і значыць «першы», каторое прыняло значэнне першага ступені). Даўней побач замест часткі «най-» ужывалася частка «на».

У прыслоўях «каля, пасъль, подле» і «свойліў» — запісаны ў Віцебску, званую парас, «велосипед», папол. «роўэр», прыкладам: «Хто гэта пасехаў на казе? г) казулькаю», знач., любаснай хор

городны завець Беларусаў, між іншага, якіх вельмі пашыранае ў беларускай мове. Наапошку, адным із досьціц пашыранаў паўсталым ад хоры «дзерва». Калі Крава ў Ашмянск. пав. дзервам за- вуць заскабку (Загнай дзерва ў палец).

Назоў «каза» жывёлы стаўся назовам беларускіх прозвішчаў ёсьць про-

даслікі (націск на -лі) — адказе-

рас. «застенчивый». Прыметнікам пра-

дам: Разъвеськазу на плоце, няхай сох-

цінага значаны ёсьць **свойліў**, што не;

б) казою завуць «самагонны апарат», адказе рас. «общительный», пол. «това-

жыскі». Абодва слова — «дзікліўы» як казу; в казою завуць сасыць ехай-

и «свойліў» — запісаны ў Віцебску, званую парас, «велосипед», папол. «роўэр», прыкладам: «Хто гэта пасехаў на казе? г) казулькаю», знач., любаснай хор

мою ад «каза» завецца ўслончыкі, прыкладам: Дзяцё сядзіць на казульцы. На-

зозу «каза» у чатырох менаваных зна-

чыньях — маем із Віцебшчыны ў слоў-

нику Касьпіровічым. У Валожынскім

павеце казою яшчэ завуць малая сан-

кі, на каторых дзеці коўзаюць.

Прытарнаванье назовав «каза, казэль»

да розных менаваных поймаў съветчы-

праз (пра) назіральнасць і дасыцін-

насць нашага народу.

Калец адказе пол. «напарстак», рас.

«напарстак». Запісаны ў Віцебшчыне.

Ёсьць у слоўніку Касьпіровічым. Ад-

туль-жа прыклад: «Дзе мой калец, шынь-

буду?»

* Сюды-ж належа і «паводле», але

гэта жаргоннае слова, паўсталое скры-

дровы рэзак. У Ашмяншчыне і інш.

падсохлу канюшыну, выку і пад. скла-

даюць на полю ў казлы. Слова «казэль»

(Далей будзе) Я. Станкевіч

з усіх менаваных, а хіба і інш., значын-

За правільнную пастаноўку справай

(Заканчэнне з 3-й бачыны)

меркаваныя, іх абмінаюць, ад чаго

шматлікі асобы, замест проста пі-

сан на адрес арганізаціі ці рэдакцыі,

уважаюць патрэбным выслаць ліст

праз прыяцеля з просьбою перадаць

паводыя прызначэння. Атрымаўшы

ліст праз рукі, гэтае «прызначэнне»

раптам забураеца, кажучы, што аўтар

лісту, відаць, яму не давярае, калі на

пераслаў яго беспасярэдна. І для ілю-

страці гэтага маем таксама вымўнены

приклад. Адзін паэта пераслаў праз дру-

гога паэту свае вершы ў рэдакцыю ча-

сапісу, але паэта, праз якога вершы

перасыпаліся, лічыў патрэбным

зрабіць у іх свае заўбагі перад тым, як

пераслаў у рэдакцыю. Рэдакцыя гэта

праверыла, беспасярэдна напісаўшы аў-

тару, пасъль чаго аказалася, што заўба-

гі быў пасярэднік, які аб гэтым да-

даўшыся, дэмантрацыяна выступіў з

арганізацыі.

На першы пагляд, гэта, здавалася-б,

справы вельмі малой вагі, здавалася-б,

непатрэбная фармалістыка, але, на

пару прыведзеных тутака

прыкладах бачым, як гэта адмойна дад-

бівеца на грамадzkім жыцьці і якія

цияне за сабой кансеквенцыі. Дык я

толькі прывёў некалькі фактага, а іх

можна было-б напісаць столькі, што не

хапіла-б навет месца ў газэце.

Пара ўжо пакінуць неразрозніваць

справы агульных ад асабістых. Пара

частавіць арганізаційную дзейнасць

на належнай узроўні. Пара пакінуць

на належнай узроўні. Пара пакінуць